

Migrazioak eta garapena?

Win-win eszenatokia posible ote?

Gorka Moreno
Márquez

IKUSPEGI – EUSKAL
IMMIGRAZIOAREN
BEHATOKIKO
ZUZENDARIA

Azken aste hauetan, berriz ere, migrazioei loturiko gaiek indarra hartu dute agenda politiko europarrean. Hartu behar diren neurrien artean migrazio guneak diren lurraldeen garapena bultzatu behar dela entzun da behin baino gehiagotan. Horrela, fluxuak baretzeko –baina ez hori bakarrik– migratzaileek beraiek garapen hori bultzatu dezaketela azpimarratzen da. Bitxia bada ere, diskurtso hori migrazioen inguruko eztabaidan kokatzen diren muturretan entzun dezakegu. Frantziako Fronte Nazionalak erabili du migrazio fluxuak eteteko argudioarekin, baina sarritan garapenerako elkarkidetzan lan egiten duten erakundeek ere erabiltzen dute. Pentsa daitekeen moduan oso interes eta helburu ezberdinekin.

Idea horren atzean dagoen premisa honako hau da –gutxienez ikuspegi aurrerakoien baitan–: migrazioek garapena sortzen dute helmugako gizartean, baina jatorriko gizartean ere sortu dezake, bi guneen arteko elkarkidetzaz sustatuz. Nolabait ere, jatorriko zein helmugako gizarteak biak garaile –*win win* eszenatokia– agertuko litzateke.

Benetan posible al da ekuazio bertutetsu hori lortzea? Nik arazo handiak ikusten ditut. Aurreko ikuspegiaren aldekoek planteatzen duten argudioetako bat da migrazioen ekarpen ezberdinek, “erremes”-ek nagusiki, jatorriko lurraldearen garapena bultzatu dezaketela. Hau eman badaiteke

ere, ez da automatikoa eta testuinguruak erabat baldintzatzen du “erremes”-en erabilera zein arrakasta. Lurralde batean benetako barne garapena eman ahal izateko, benetako garapenerako politikak aurrera eramane behar dira. Garapenaren erronka migratzaileengan jartzea gehiegizkoa da eta porrotera eramango gaitu ezinbestean.

Era berean, ezin dugu ahaztu jatorriko eta helmugako gizartearen artean sortzen diren harremanak erabat asimetrikoak direla, migrazioen bidez askotan jatorriko lurraldearen populazio aktiboaren gehiegizko murrizketa ematen da eta honek ondorio kaltegarriak ditu garapenerako. Baina ez hori bakarrik, nahiz eta migratzaileen ekarpena jatorrian positiboa izan, askoz ere onuragarriagoa da helmugako gizartean, beraz asimetria da nagusi eta izenburuaren jokoarekin jarraituz, harreman bertutetsua ematekotan, *win win* harremanaren arabera izango litzateke, non batzuk irabazle ateratzen diren, baina besteak askoz ere “irabazleagoak”...

Laburbilduz, desirak eta borondate ona ezin dira errealitatearekin nahastu. Migrazio fluxuek nazioarte mailako sistema ekonomiko globalizatuaren parte ere badira, eta ezin dugu ahaztu bertan desberdintasunak eta desorekak nagusi direla. Hori kontuan hartzen ez badugu zaila izango da migrazio eta garapenaren inguruko eztabaidaren baitan probetxuzko emaitzarik lortzea. ■

Gol mundiala

Edu Zelaieta Anta
IDAZLEA

Bukatu da, ederra kostata hori bai, munduko futbol txapelketa. Gauzak zer diren, baina, munduko txapelketaren ondotik ikusi dut nik gol mundial bat, telefono konpainia baten kaleko iragarki batean. Jokalaririk edota belarrik ez bazegoen ere, marketinaren gol bikaina iruditu zait, erretorika saltzaileak maite dituen letra handitan, gazteak erakartzeko asmoz: “Gu gara beti konektatuta egoten direnak”.

Konpainiak “eskaintzen” duen produktua gehiago saldu nahian, identitate ezaugarri batera jo du errukigabe; areago, identitate ezaugarria sortu du. Ez duzu zertaz lotsaturik: gaztea bazara normala

da etengabeko konexioa nahi izatea, baita gurasoei eskatzea ere. Belaunaldi kontua da. Izan ere, gu, zuek ez bezala, beti egoten gara konektatuta. Uler-tu behar duzu, aita, gauzak aldatu egin dira eta.

Helduengandik –zaharregandik, gurasoengandik– bereizteko jokaldi ederra da, uneen uneko belaunaldien arteko arrakala maisuki baliatuz. Ahalduntzeko bidean daude, beraz, beti konektatuta egoten diren horiek. Harro ager daitezke “direna”-z.

Munduko txapelketa bukatuta, berandu bide da VAR eskatzeko. Gol mundiala eginga du selekzio guztietan jokatzen duen marketinak. Beste bat. ■